

ærede Minister, at han ikke er gaaet ind derpaa, men vi haabe, at denne Sag maa, inden Rigsdagen kommer sammen igjen, være ordnet paa en tilfredsstillende Maade. —

Ændringsforslaget under Nr. 12 gaar ud paa en Bevilling til Lønning for nogle Telegrafbudde i Kjøbenhavn. Det findes i Bilagene nærmere oplyst, hvor mange Budde der er Tale om; om jeg huffer ret, er det 8. Telegrafstjenesten i Kjøbenhavn er tiltagen i en saadan Grad, at det har været nødvendigt at udbide Buddenes Antal, idet der paalægges de nuværende Budde en altfor besværlig Tjeneste. De have kun een Time fri om Middagen og maa gaa ud hver halve Time. Desuden høres der Klage fra Publikums Side, idet man mener, at Telegrammerne bør kunne udbringes hvert tyvende Minut. For nu at imødefomme disse meget berettigede Ønsker fra Publikums Side er det, at Ministeren har begjert denne Sum til Antagelse af nye Budde, og Udvalget har ikke fundet nogen Grund til ikke at tiltræde dette Forslag. — Ændringsforslaget under Nr. 13 er ligefrem en Følge af den Lov, der er vedtagen om Begunstigelser for de dansk-vestindiske Der. — Forslaget under Nr. 16 vedrører en lille Sum til Afsløining af et Brændedeputat for Daareanstalten i Hillerød. Dette Deputat udgjør nu 2 Favne, og da Anstalten selv skal hente Brændet, er det vurderet til 8 Rd. pr. Favn. Da man allerede har afløst lignende Deputater for Hospitalet og for Syge- og Jordemoderhuset i Hillerød, har man fundet det rigtigt ogsaa at afløse dette lille Deputat. — Ændringsforslaget under Nr. 17 er stillet af Udvalgets Flertal. Jeg er ikke iblandt dem, der have stillet det; thi jeg finder ikke, at denne Sag ligger saa klart for, at man her kan træffe afgjørende Bestemmelse om den. Det er Forslagsstillernes Mening, at den hele Grund, som den nuværende botaniske Have indtager, skal, naar Grunden fraflyttes, overgives til Finantsministeren for af ham at sælges. Derimod er der en Overenskomst imellem Kultusministeren og Finantsministeren, som Rigsdagen ikke har havt Anledning til at give sin Sanction, og som gaar ud paa, at der skulde afstaa til Kultus-

ministeriet — jeg tror — 1 Lønde Land af den nuværende botaniske Have som Appendix til Kunstakademiet. Hvorvidt Rigsdagen, naar et Forslag derom foreligger, vil bevilge denne Lønde Land, er Noget, jeg selvfølgelig ikke kan sige, men jeg maa erklære, at der ikke foreligger Noget, som bemyndiger Regjeringen til at træffe en Ordning af den Bessaffenhed. Det var Forslagsstillernes Mening allerede ved 2den Behandling at stille Forslag i den Retning, som her foreligger, men det kunde paa det daværende Trin af Sagen ikke ganske forstås saaledes, og for at gjøre Sagen, efter Forslagsstillernes Mening, fuldstændig forståelig, er det, at Ændringsforslaget er fremkommet. Jeg har følt mig forpligtet til at fremsætte dette paa Forslagsstillernes Vegne, skjøndt jeg i Dvrigt ikke kan tiltræde Forslaget.

Rosod: Som det vil være i det høie Things Munde, udtalte jeg ved Finantslovens 2den Behandling med Hensyn til Skovarbejderne, at deres daglige Løn var utilstrækkelig, idet man paa mange Steder kun gav dem 2 Mark, ja endogsaa bød dem 24 Skilling. Der blev den Gang opfastet det Spørgsmaal til mig, hvorvidt jeg ogsaa var i Stand til at bevise dette, og jeg har nu begjert Ordet dels for at talke den høitærede Finantsminister for, at han har fremsat Ændringsforslaget under Nr. 1 til § 2, og dels for at fremskomme med det Bevis, jeg skylder for min Udtalelse forrige Gang, som den høitærede Minister er kommen imøde. Men dernæst kunne ogsaa saadanne Dplysninger være ret gavnlige i og for sig som Bidrag til en Arbejdstatistik i vore Dage, og endelig kunde det jo ogsaa være, at enkelte ærede Medlemmer af Thinget, uagtet hele Udvalget har tiltraadt Ministerens Ændringsforslag, dog kunde have Betæneligheder ved at gaa ind derpaa, thi der er jo ærede Medlemmer, som have Betænelighed ved at gaa ind paa enhverformigt Forhøielse af Udgifterne. Jeg tror, at disse Dplysninger ville være paa deres Plads, og jeg skal give dem i stor Rothed. Jeg har saaledes liggende for mig en Skrivelse fra en navngiven paalidelig Mand, hvortil han siger: „Jeg veed sikkert, at Dag-